

Праект

Унесены Саветам Міністраў
Рэспублікі Беларусь

ЗАКОН РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

Аб змяненні кодэксаў

Прыняты Палатай прадстаўнікоў
Адобраны Саветам Рэспублікі

Артыкул 1. Унесці ў Кодэкс Рэспублікі Беларусь аб культуры ад 20 ліпеня 2016 г. наступныя змяненні:

1. У пункце 1 артыкула 1:

падпункт 1.3 пасля слоў ”і (або) дакументальныя“ дапоўніць словамі ”, архітэктурныя, канструктыўныя“;

дапоўніць пункт падпунктам 1.4¹ наступнага зместу:

”1.4¹. запрашальны білет на наведванне культурнага мерапрыемства – білет, які прадастаўляе права наведвання культурнага мерапрыемства без аплаты;“;

падпункт 1.5 пасля слоў ”за якой гісторыка-культурная каштоўнасць,“ дапоўніць словамі ”або яе частка“;

дапоўніць пункт падпунктам 1.8¹ наступнага зместу:

”1.8¹. культурная спадчына – сукупнасць культурных каштоўнасцей;“;

падпункт 1.14 дапоўніць словамі ”, стварэннем і (або) публічным выкананнем, публічным паказам культурных каштоўнасцей“;

падпункт 1.16 дапоўніць словамі ”або яе часткай;“;

дапоўніць пункт падпунктам 1.17 наступнага зместу:

”1.17. частка гісторыка-культурнай каштоўнасці – асобны аб’ект (элемент) ці яго адасобленая доля (участак) у складзе гісторыка-культурнай каштоўнасці, вылучаныя ў адпаведнасці з заканадаўствам.“.

2. Назву і пункт 1 артыкула 4 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”Артыкул 4. Правое рэгуляванне адносін у сферы культуры

1. Правовое рэгуляванне адносін у сферы культуры ажыццяўляецца ў адпаведнасці з Канстытуцыяй Рэспублікі Беларусь, гэтым Кодэксам, іншымі актамі заканадаўства (заканадаўства аб культуры), а таксама міжнароднымі дагаворамі Рэспублікі Беларусь і міжнародна-прававымі актамі, якія складаюць права Еўразійскага эканамічнага саюза.“.

3. Артыкул 5 пасля абзаца другога дапоўніць абзацам наступнага зместу:

”захаванне культурнай спадчыны“.

4. Артыкул 13 пасля абзаца дзесятага дапоўніць абзацамі наступнага зместу:

”праводзіць агляды нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, па выніках якіх выдае юрыдычным і фізічным асобам, у тым ліку індывідуальным прадпрымальнікам, пісьмовыя прадстаўленні аб устараненні стварэння пагрозы знішчэння нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, стварэння пагрозы прычынення шкоды, пагаршэння іх тэхнічнага стану або стварэння пагрозы яго пагаршэння, а таксама навукова не абгрунтаванага змянення, перамяшчэння і пагаршэння ўмоў успрымання нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей;

запытвае і атрымоўвае з дзяржаўных інфармацыйных сістэм (рэсурсаў) дзяржаўных органаў і арганізацый на бязвыплатнай аснове інфармацыю па пытаннях аховы гісторыка-культурнай спадчыны, якія ўваходзяць у кампетэнцыю Міністэрства культуры;”.

5. Пункт 1 артыкула 14 дапоўніць падпунктамі 1.6¹ - 1.6³ наступнага зместу:

”1.6¹. праводзяць агляды нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, якія знаходзяцца на тэрыторыі адпаведнай адміністрацыйна-тэрытарыяльнай адзінкі, па выніках якіх выдаюць юрыдычным і фізічным асобам, у тым ліку індывідуальным прадпрымальнікам, пісьмовыя прадстаўленні аб устараненні стварэння пагрозы знішчэння нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, стварэння пагрозы прычынення шкоды, пагаршэння іх тэхнічнага стану або стварэння пагрозы яго пагаршэння, а таксама навукова не абгрунтаванага змянення, перамяшчэння і пагаршэння ўмоў успрымання нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей;

1.6.² забяспечваюць выкананне ўстаноўленых праектамі зон аховы рэжымаў утрымання і выкарыстання тэрыторый і зон аховы гісторыка-культурных каштоўнасцей;

1.6.³ фарміруюць комплексы мерапрыемстваў па ахове гісторыка-культурнай спадчыны ў рамках рэалізацыі рэгіянальных

(абласных і раённых) праграм, і забяспечваюць іх выкананне;”.

6. У назве главы 4 словы ”ГРАМАДСКІ КАНТРОЛЬ У“ замяніць словамі ”ГРАМАДСКАЕ НАЗІРАННЕ Ў“.

7. У артыкуле 20 словы ”Грамадскі кантроль у“ замяніць словамі ”Грамадскае назіранне ў”.

8. Артыкул 25 дапоўніць пунктам 6 наступнага зместу:

”6. У мэтах забеспячэння захаванасці каштоўнай і ўнікальнай дзяржаўнай маёмасці, дзяржаўныя арганізацыі культуры могуць ажыццяўляць страхаванне гэтай маёмасці за кошт сродкаў рэспубліканскага і мясцовых бюджэтаў, сродкаў, атрыманых ад ажыццяўлення дзейнасці, якая прыносіць даходы, і іншых крыніц, не забароненых заканадаўствам.“.

9. З пункта 2 артыкула 30 і абзаца дванаццатага артыкула 32 словы ”нарматыўную прававую базу Мытнага саюза і Адзінай эканамічнай прасторы і (або)“ выключыць.

10. У артыкуле 41:

у падпункце 1.1 пункта 1 словы ”ці прыёму (запісу)“ замяніць словамі ”у творчым саюзе“;

падпункт 2.4 пункта 2 дапоўніць словамі ”, незалежна ад формы ажыццяўлення гэтай дзейнасці (рамесніцтва, індывідуальнае прадпрымальніцтва і іншыя, не забароненыя законам формы);“.

11. З пункта 1 артыкула 43 слова “нарматыўнымі” выключыць.

12. У пункце 4 артыкула 46:

частку першую дапоўніць словамі ”, у адным экзэмпляры і захоўваецца юрыдычнай асобай, у структуры якой створаны або на базе якой дзейнічае калектыў“;

дапоўніць пункт часткай наступнага зместу:

”Пасля ўнясення новых звестак і змяненняў у пашпарт непрафесійнага (аматарскага) калектыву мастацкай творчасці раней складены пашпарт з’яўляецца несапраўдным і не падлягае захаванню.“.

13. Частку першую пункта 2 артыкула 48 пасля слоў ”ажыццяўляюць сваю дзейнасць“ дапоўніць словамі ”у вольны ад асноўнай працы або вучобы час“.

14. З пункту 4 артыкула 51 падпункты 4.3 і 4.11 выключыць.

15. Артыкул 58 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”Артыкул 58. Творчы саюз

Творчы саюз - грамадскае аб’яднанне творчых работнікаў (не менш за дзве трэці ад агульнага ліку членаў) і іншых грамадзян, якія ўнеслі ўклад у захаванне і развіццё культуры, створанае на аснове агульнасці інтарэсаў яго членаў у пэўным відзе творчай дзейнасці для рэалізацыі статутных мэт.“.

16. Артыкул 59 дапоўніць пунктам 8 наступнага зместу:

”8. Творчыя саюзы могуць ажыццяўляць ва ўстаноўленым парадку, акрамя творчай дзейнасці іншую культурную дзейнасць па напрамку, прадугледжаным артыкулам 79 гэтага Кодэкса.“.

17. главу 11 дапоўніць артыкулам 63¹ наступнага зместу:

”Артыкул 63¹. Матэрыяльна-тэхнічнае забеспячэнне дзейнасці творчых саюзаў

1. Для матэрыяльна-тэхнічнага забеспячэння творчай, іншай культурнай дзейнасці, у тым ліку выканання работ (аказання паслуг), звязаных з творчай і (або) іншай культурнай дзейнасцю, а таксама другой дзейнасці, прадугледжанай статутамі творчых саюзаў, творчыя саюзы могуць ствараць (арганізоўваць) майстэрні (творчыя майстэрні), галерэі, выставачныя залы, студыі, лабараторыі (творчыя лабараторыі).

2. Майстэрні (творчыя майстэрні), галерэі, выставачныя залы, студыі, лабараторыі (творчыя лабараторыі) змяшчаюцца ў капітальных пабудовах (будынках, збудаваннях), ізаляваных памяшканнях, якія прыстасоўваюцца для ажыццяўлення творчай, іншай культурнай дзейнасці, у тым ліку выканання работ (аказання паслуг), звязаных з творчай і (або) іншай культурнай дзейнасцю, а таксама другой дзейнасці, прадугледжанай статутамі творчых саюзаў. Пры неабходнасці майстэрні (творчыя майстэрні), студыі, лабараторыі (творчыя лабараторыі) могуць таксама прыстасоўвацца для забеспячэння жыццядзейнасці творчага работніка ў перыяд ажыццяўлення ім творчай, іншай культурнай дзейнасці, у тым ліку выканання работ (аказання паслуг), звязаных з творчай і (або) іншай культурнай дзейнасцю, а таксама другой дзейнасці, прадугледжанай статутамі творчых саюзаў.

3. У майстэрнях (творчых майстэрнях), галерэях, выставачных залах, студыях, лабараторыях (творчых лабараторыях) могуць знаходзіцца і выкарыстоўвацца мэбля, абсталяванне, інвентар, матэрыялы, прыборы, інструменты, іншыя прылады працы, камп'ютары, аўдыёвізуальныя сродкі і другія рэчы, неабходныя для ажыццяўлення творчай, іншай культурнай дзейнасці, у тым ліку выканання работ (аказання паслуг), звязаных з творчай і (або) іншай культурнай дзейнасцю, а таксама другой дзейнасці, прадугледжанай статутамі творчых саюзаў, забеспячэння жыццядзейнасці творчага работніка ў перыяд ажыццяўлення ім гэтай дзейнасці.

4. У час ажыццяўлення творчым работнікам творчай, іншай культурнай дзейнасці, у тым ліку выканання работ (аказання паслуг), звязаных з творчай і (або) іншай культурнай дзейнасцю, а таксама другой дзейнасці, прадугледжанай статутамі творчых саюзаў, у майстэрнях (творчых майстэрнях), галерэях, выставачных залах, студыях, лабараторыях (творчых лабараторыях) акрамя творчых работнікаў маюць

права знаходзіцца выканаўцы, іх памочнікі (асістэнты), вучні, а таксама іншыя асобы, якія маюць дачыненне да гэтай дзейнасці.”

18. Артыкул 68 дапоўніць абзацам наступнага зместу:

”комплексная гісторыка-культурная каштоўнасць – гісторыка-культурная каштоўнасць, у склад якой уваходзяць некалькі гісторыка-культурных каштоўнасцей, гістарычна звязаных паміж сабой, а таксама тэрыторыя, непасрэдна занятая нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасцю і (або) яе часткай (у склад матэрыяльнай комплекснай гісторыка-культурнай каштоўнасці можа быць уключана тэрыторыя, звязаная з гісторыка-культурнай каштоўнасцю і (або) яе часткамі гістарычна і функцыянальна, ландшафт, планіровачная структура).“.

19. Абзац шосты артыкула 74 дапоўніць словамі ”, за выключэннем выпадкаў, калі гэтыя аб’екты знаходзіліся ў іх карыстанні на 3 лютага 2017 г.“.

20. Пункт 4 артыкула 75, пункт 2 артыкула 103 і падпункт 1.3 пункта 1 артыкула 112 пасля слоў ”і (або) дакументальных“ дапоўніць словамі ”, архітэктурных, канструктыўных“.

21. Артыкул 76 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”Артыкул 76. Увоз і (або) вываз культурных каштоўнасцей

1. Увоз і (або) вываз культурных каштоўнасцей ажыццяўляюцца ў адпаведнасці з гэтым Кодэксам і іншымі актамі заканадаўства аб культуры, заканадаўствам аб знешнеэканамічнай дзейнасці, заканадаўствам аб мытным рэгуляванні, міжнароднымі дагаворамі Рэспублікі Беларусь, міжнародна-прававымі актамі, якія складаюць права Еўразійскага эканамічнага саюза.

2. Вываз (часовы вываз) за мяжу мытнай тэрыторыі Еўразійскага эканамічнага саюза ў Рэспубліцы Беларусь культурных каштоўнасцей ажыццяўляецца пры наяўнасці ліцэнзій, заключэння (дазвольнага дакумента) або пісьмовага паведамлення аб тым, што заключэнне (дазвольны дакумент) не патрабуецца, у адпаведнасці з нацыянальным заканадаўствам і міжнародна-прававымі актамі, якія складаюць права Еўразійскага эканамічнага саюза, у выпадках, парадку і на ўмовах, устаноўленых Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

У Рэспубліцы Беларусь выдача ліцэнзій ажыццяўляецца Міністэрствам антыманапольнага рэгулявання і гандлю па ўзгадненні з Міністэрствам культуры, выдача заключэнняў (дазвольных дакументаў) – Міністэрствам культуры, выдача пісьмовых паведамленняў аб тым, што заключэнне (дазвольны дакумент) не патрабуецца, – структурнымі падраздзяленнямі абласных выканаўчых камітэтаў і Мінскага гарадскога выканаўчага камітэта, якія ажыццяўляюць дзяржаўна-уласныя паўнамоцтвы ў сферы культуры, або

ўпаўнаважанымі імі арганізацыямі культуры па ўзгадненні з Міністэрствам культуры.

3. Вываз (часовы вываз) з Рэспублікі Беларусь на тэрыторыю дзяржавы-члена Еўразійскага эканамічнага саюза гісторыка-культурных каштоўнасцей і культурных каштоўнасцей, уключаных у адзіны пералік тавараў, да якіх прымяняюцца меры нетарыфнага рэгулявання ў гандлі з трэцімі краінамі, які вызначаецца актам, што складае права Еўразійскага эканамічнага саюза (далей - пералік тавараў), ажыццяўляецца на падставе заключэння (дазвольнага дакумента), якое выдаецца Міністэрствам культуры ў адпаведнасці з міжнародна-прававымі актамі, якія складаюць права Еўразійскага эканамічнага саюза, у выпадках, парадку і на ўмовах, устаноўленых Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

4. Часовы вываз з тэрыторыі Рэспублікі Беларусь у выпадках, прадугледжаных Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь, гісторыка-культурных каштоўнасцей і культурных каштоўнасцей, уключаных у склад музейнага, архіўнага або бібліятэчнага фондаў Рэспублікі Беларусь, ажыццяўляецца праз забеспячэнне страхавання гэтых каштоўнасцей накіроўваючым бокам ад рызык страты (гібелі) або пашкоджання або с забеспячэннем дакументальнага пацверджання аб дзяржаўнай гарантыі фінансавага пакрыцця рызык страты (гібелі) або пашкоджання на карысць Рэспублікі Беларусь, прадастаўленага краінай, якая прымае гэтыя каштоўнасці, або Рэспублікай Беларусь.

5. Пры неабходнасці падаўжэння тэрмінаў часовага вывазу гісторыка-культурных каштоўнасцей і культурных каштоўнасцей, уключаных у пералік тавараў, асоба, якая ажыццяўляла часовы вываз гэтых каштоўнасцей з тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, абавязана не пазней пяці рабочых дзён да заканчэння тэрміну ў пісьмовай форме звярнуцца ў дзяржаўны орган, якім быў выдадзены дазвольны дакумент, з просьбай аб падаўжэнні тэрміну часовага вывазу для прыняцця адпаведнага рашэння ўпаўнаважаным дзяржаўным органам.

6. Пры вяртанні гісторыка-культурных каштоўнасцей і культурных каштоўнасцей, уключаных у пералік тавараў, пасля часовага вывазу за мяжу мытнай тэрыторыі Еўразійскага эканамічнага саюза ў Рэспубліцы Беларусь, а таксама на тэрыторыю дзяржаў-членаў Еўразійскага эканамічнага саюза, у выпадках, прадугледжаных Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь, асоба, якая ажыццяўляла часовы вываз гэтых каштоўнасцей з тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, не пазней двух рабочых дзён пасля даты вяртання на тэрыторыю Рэспублікі Беларусь павінна пісьмова паведаміць аб гэтым дзяржаўны орган, якім быў выдадзены дазвольны дакумент, аб факце вяртання на тэрыторыю Рэспублікі Беларусь часова вывезеных гісторыка-культурных каштоўнасцей і

культурных каштоўнасцей, уключаных у пералік тавараў, з указаннем звестак аб іх фактычным фізічным стане.

Адказнасць за дакладнасць прадстаўленай у пісьмовым паведамленні інфармацыі нясе асоба, якая ажыццяўляла часовы вываз гісторыка-культурных каштоўнасцей і культурных каштоўнасцей, уключаных у пералік тавараў, з тэрыторыі Рэспублікі Беларусь.

7. Вываз (часовы вываз) культурных каштоўнасцей, прадугледжаных пунктамі 2 і 3 гэтага артыкула, без прадстаўлення дазвольных дакументаў з тэрыторыі Рэспублікі Беларусь забараняецца.

8. Увоз і (або) вываз культурных каштоўнасцей, якія знаходзяцца ў вышуку, забараняюцца.”.

22. У пункце 2 артыкула 82:

пасля слоў “для яе перадачы наступным пакаленням” дапоўніць словамі “, а таксама мерапрыемстваў па ажыццяўленні аглядаў нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей упаўнаважанымі службовымі асобамі Міністэрства культуры і мясцовых выканаўчых і распарадчых органаў, накіраваных на усуненне стварэння пагрозы знішчэння нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, стварэння пагрозы прычынення шкоды, пагаршэння іх тэхнічнага стану або стварэння пагрозы яго пагаршэння, а таксама навукова не абгрунтаванага змянення, перамяшчэння і пагаршэння ўмоў успрымання нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей.”;

дапоўніць пункт часткай наступнага зместу:

“Агляд нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей ажыццяўляецца ў парадку, устаноўленым Міністэрствам культуры.”.

23. У артыкуле 83:

абзацы другі – шосты і восьмы дапоўніць словамі ”, якім нададзены статус гісторыка-культурнай каштоўнасці“;

абзац семы выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”помнікі горадабудаўніцтва – забудова, планіровачная структура забудовы або фрагменты планіровачнай структуры забудовы населеных пунктаў з культурным пластом (слоем), якім нададзены статус гісторыка-культурнай каштоўнасці. Помнікі горадабудаўніцтва з’яўляюцца комплекснымі гісторыка-культурнымі каштоўнасцямі,”.

24. У артыкуле 84:

у пункце 3:

падпункт 3.1 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

“3.1. прымае рашэнні аб:

неабходнасці (адсутнасці неабходнасці) надання культурнай каштоўнасці, якая можа мець сусветную, міжнародную, нацыянальную значнасць або значнасць для асобнага рэгіёна, статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці;

неабходнасці аднясення гісторыка-культурнай каштоўнасці да катэгорыі ”0“, ”1“, ”2“, ”3“ або змянення катэгорыі;

немагчымасці навукова абгрунтаванага аднаўлення нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці;”;

абзац пяты падпункта 3.2 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

“ прызнанне змяненняў нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, прадугледжаных навукова-праектнай дакументацыяй, навукова абгрунтаванымі або навукова не абгрунтаванымі;”;

у пункце 5 слова ”базавага“ замяніць словам ”абласнога“;

падпункт 6.1 пункта 6 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

“6.1. прымаюць рашэнні аб тым, што:

матэрыяльная культурная каштоўнасць можа мець сусветную, міжнародную, нацыянальную значнасць або значнасць для асобнага рэгіёна, на тэрыторыі якога яна знаходзіцца, і ёй неабходна надаць статус гісторыка-культурнай каштоўнасці;

адсутнічае неабходнасць надання матэрыяльнай культурнай каштоўнасці статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці;

матэрыяльная гісторыка-культурная каштоўнасць можа быць пазбаўлена статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці;

склад комплекснай гісторыка-культурнай каштоўнасці неабходна змяніць;“.

25. Частку другую пункта 2 артыкула 90 дапоўніць словамі ”па форме, ім устаноўленай“.

26. Пункт 6 артыкула 91 і абзац першы пункта 1 артыкула 92 пасля слоў ”і (або) дакументальныя“ дапоўніць словамі ”, архітэктурныя, канструктыўныя“.

27. У артыкуле 93:

пункт 1 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”1. Наданне культурнай каштоўнасці статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці ажыццяўляецца Міністэрствам культуры.

Наданне статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці матэрыяльнай культурнай каштоўнасці ажыццяўляецца пасля прыняцця рашэння абласнога (Мінскага гарадскога) савета па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны, прадугледжанага абзацам другім падпункта 6.1 пункта 6 артыкула 84 гэтага Кодэкса, і адпаведнага рашэння Рады згодна з абзацам другім падпункта 3.1 пункта 3 артыкула 84 гэтага Кодэкса.

Міністэрства культуры мае права прыняць да разгляду прапанову, падрыхтаваную з улікам патрабаванняў пункта 3 артыкула 90 гэтага Кодэкса пасля атрымання ў парадку, прадугледжаным пунктам 7 гэтага артыкула, рашэння абласнога (Мінскага гарадскога) савета па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны, прадугледжанага абзацам трэцім падпункта 6.1 пункта 6 артыкула 84 гэтага Кодэкса, для разгляду пытання аб наданні статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці.“;

пункты 6 і 7 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”6. Па выніках разгляду абласны (Мінскі гарадскі) савет па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны прымае адно з рашэнняў, прадугледжаных абзацамі другім – чацвёртым падпункта 6.1 пункта 6 артыкула 84 гэтага Кодэкса.

7. Копія рашэння абласнога (Мінскага гарадскога) савета па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны разам з прапановай, па якой абласным (Мінскім гарадскім) саветам па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны прынята адно з рашэнняў, прадугледжаных абзацамі другім і трэцім падпункта 6.1 пункта 6 артыкула 84 гэтага Кодэкса, не пазней за чатырнаццаць каляндарных дзён з дня прыняцця гэтага рашэння накіроўваецца мясцовым выканаўчым і распарадчым органам абласнога тэрытарыяльнага ўзроўню ў Міністэрства культуры.“;

пункт 8 выключыць;

у пункце 12:

падпункт 12.1 дапоўніць словамі ”і адпаведнай катэгорыі“;

падпункт 12.2 выключыць;

у пункце 14:

у частцы першай лічбы ”12.2“ замяніць лічбамі ”12.1“;

часткі другую і трэцюю выключыць.

28. У артыкуле 94:

пункт 1 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”1. Пазбаўленне матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці ажыццяўляецца Міністэрствам культуры пасля прыняцця рашэння абласнога (Мінскага гарадскога) савета па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны, прадугледжанага абзацам чацвёртым падпункта 6.1 пункта 6 артыкула 84 гэтага Кодэкса, і рашэння Рады, прадугледжанага абзацам чацвёртым падпункта 3.1 пункта 3 артыкула 84 гэтага Кодэкса.

Прапанова аб пазбаўленні матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці накіроўваецца ў Міністэрства культуры мясцовымі выканаўчымі і распарадчымі органамі абласнога тэрытарыяльнага ўзроўню.

Тэхнічны стан гісторыка-культурнай каштоўнасці не з’яўляецца

падставай для выключэння каштоўнасці з Дзяржаўнага спісу гісторыка-культурнай каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь.“;

пункт 3 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

“3. Матэрыяльная гісторыка-культурная каштоўнасць можа быць пазбаўлена статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці ў выпадку яе фізічнай страты або страты ёю адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных, архітэктурных, канструктыўных вартасцей, якія абумовілі наданне ёй статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці, у тым ліку ў выніку ўздзеяння фактараў прыроднага або антрапагеннага паходжання, і немагчымасці навукова абгрунтаванага аднаўлення матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці. Рашэнне аб немагчымасці навукова абгрунтаванага аднаўлення матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці прымаецца Радай з улікам прапановы праектнай арганізацыі, якая ажыццяўляе распрацоўку навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, навуковай арганізацыі ці музея, у штаце якіх працуюць спецыялісты з вопытам работы па ахове гісторыка-культурнай спадчыны не менш за два гады.“;

пункт 4 дапоўніць словамі ”з улікам прапановы праектнай арганізацыі, якая ажыццяўляе распрацоўку навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, навуковай арганізацыі або музея, у штаце якіх працуюць спецыялісты, якія маюць дазвол на права правядзення археалагічных даследаванняў“.

29. У пункце 1 артыкула 95 словы ”дзяржаўным органам, які прыняў рашэнне аб наданні гэтай культурнай каштоўнасці статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці, не пазней за дзесяць” замяніць словамі “мясцовым выканаўчым і распарадчым органам абласнога тэрытарыяльнага ўзроўню не пазней за трыццаць“.

30. У артыкуле 96:

пункт 1 пасля слова ”і (або) дакументальнымі“ дапоўніць словамі ”, архітэктурнымі, канструктыўнымі“;

у падпункце 2.5 пункта 2 словы ”матэрыяльныя культурныя каштоўнасці, якія ўваходзяць у склад комплексу,“ замяніць словамі ”гісторыка-культурныя каштоўнасці, якія ўваходзяць у склад комплекснай гісторыка-культурнай каштоўнасці, комплексу,“;

пункт 4 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”4. Катэгорыі гісторыка-культурным каштоўнасцям надаюцца Міністэрствам культуры з улікам прапановы абласных (Мінскага гарадскога) саветаў па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны.“;

пункт 5 выключыць.

31. У артыкуле 97:

пункт 3 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”3. Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь змяшчае наступныя раздзелы:

3.1. нерухомыя матэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці Рэспублікі Беларусь;

3.2. рухомыя матэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці Рэспублікі Беларусь;

3.3. нематэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці Рэспублікі Беларусь.“;

у пункце 5 словы ”Пры ўключэнні комплексу або ансамбля“, ”у склад комплексу або ансамбля“ замяніць адпаведна словамі ”Пры ўключэнні комплекснай гісторыка-культурнай каштоўнасці“, ”у склад комплекснай гісторыка-культурнай каштоўнасці“;

пункт 6 дапоўніць часткамі наступнага зместу:

”Фарміраванне і вядзенне Дзяржаўнага спіса гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь ажыццяўляецца Міністэрствам культуры, або юрыдычнай асобай, ім упаўнаважанай, шляхам:

зацвярджэння Дзяржаўнага спіса гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь;

унясення ў яго змяненняў шляхам:

уклучэння ў яго звестак аб культурных каштоўнасцях, якім нададзены статус гісторыка-культурнай каштоўнасці;

выключэння з яго звестак аб культурных каштоўнасцях, якія пазбаўлены статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці;

унясення змяненняў у звесткі аб гісторыка-культурных каштоўнасцях, прадугледжаныя пунктам 1 артыкула 98 гэтага Кодэкса, у выпадку атрымання новых звестак ад мясцовых выканаўчых і распарадчых органаў, а таксама аб неабходнасці змянення складу комплекснай гісторыка-культурнай каштоўнасці.

Пры зацвярджэнні Дзяржаўнага спісу гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь, унясенні змяненняў у звесткі аб гісторыка-культурных каштоўнасцях захоўваецца дата і нумар рашэння дзяржаўнага органа аб наданні культурнай каштоўнасці статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці, што падлягае адлюстраванню ў адпаведнай графе Дзяржаўнага спісу гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь згодна з падпунктам 1.7 пункта 1 артыкула 98 гэтага Кодэкса.

Рашэнне аб зацвярджэнні Дзяржаўнага спісу гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь і рашэнні аб унясенні змяненняў у звесткі аб гісторыка-культурных каштоўнасцях з’яўляюцца ненарматыўнымі прававымі актамі і падлягаюць давядзенню да ведама юрыдычных асоб,

грамадзян, у тым ліку індывідуальных прадпрымальнікаў, шляхам іх размяшчэння не пазней за дзесяць рабочых дзён з дня іх прыняцця на афіцыйным сайце Міністэрства культуры ў глабальнай камп'ютарнай сетцы Інтэрнэт.“.

32. У абзацы дзесятым пункта 2 артыкула 98 словы ”па-за межамі“ замяніць словамі ”на тэрыторыі“.

33. Пункт 2 артыкула 99 дапоўніць часткамі наступнага зместу:

”Падрыхтоўку прапановы аб уключэнні гісторыка-культурнай каштоўнасці ў пералік каштоўнасцей культурнай і прыроднай спадчыны, размешчаных на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, якія могуць быць уключаны ў Спіс сусветнай культурнай і прыроднай спадчыны, або Спіс сусветнай спадчыны, якая знаходзіцца пад пагрозай, забяспечвае мясцовы выканаўчы і распарадчы орган абласнога тэрытарыяльнага ўзроўню, на тэрыторыі якога знаходзіцца дадзеная гісторыка-культурная каштоўнасць, шляхам унясення ўзгодненнай з Міністэрствам культуры прапановы ў Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Падрыхтоўку прапановы аб уключэнні гісторыка-культурнай каштоўнасці ў Спіс нематэрыяльнай культурнай спадчыны, якая мае патрэбу ў тэрміновай ахове, Рэпрэзентатыўны спіс нематэрыяльнай культурнай спадчыны чалавецтва забяспечвае Міністэрства культуры шляхам унясення ўзгодненнай з абласнымі (Мінскім гарадскім) выканаўчымі камітэтамі прапановы ў Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь.“.

34. У артыкуле 100:

у пункце 2 словы ”комплекс або ансамбль матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей“ замяніць словамі ”комплексныя гісторыка-культурныя каштоўнасці“;

у пункце 7 словы ”тры рабочыя дні“ замяніць словамі ”сем каляндарных дзён“.

35. У падпункце 4.10 пункта 4 артыкула 102 словы “комплексу або ансамбля нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей” замяніць словамі “комплекснай гісторыка-культурнай каштоўнасці”.

36. У артыкуле 104:

пункт 1 пасля слоў ”пунктамі 2 і 3 гэтага артыкула)“ дапоўніць словамі ”знос нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці, у тым ліку дэмантаж яе часткі і (або) гістарычных канструкцый,“;

пункт 2 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”2. Перамяшчэнне нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці дапускаецца толькі ў выпадках, калі захаванне на месцы яе знаходжання стварае пагрозу для фізічнага захавання

гісторыка-культурнай каштоўнасці, звязаных з інжынерна-геалагічнымі асаблівасцямі тэрыторыі яе знаходжання і адсутнасцю тэхнічных магчымасцей яе захавання на месцы знаходжання, пры ўмове наяўнасці навукова-праектнай дакументацыі ў аб'ёме, неабходным для яе аднаўлення на новым месцы знаходжання. Перамяшчэнне нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці ажыццяўляецца пры ўмове захавання і выкарасцівання канструктыўных і архітэктурных гістарычных элементаў і матэрыялаў гісторыка-культурнай каштоўнасці. Перамяшчэнне нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці ў мэтах аднаўлення магчыма ва ўмовах, прыдатных для забеспячэння захавання нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці, пераважна на тэрыторыі, гістарычна звязанай з гісторыка-культурнай каштоўнасцю.”;

пункт 4 пасля слоў ”і (або) дакументальных“ дапоўніць словамі ”, архітэктурных, канструктыўных“;

у пункце 5:

частку першую пасля слоў ”да гісторыка-культурнай спадчыны“ дапоўніць словамі ”, выява Дзяржаўнага герба Рэспублікі Беларусь“;

частку другую выкласці ў наступнай рэдакцыі:

“На комплекснай гісторыка-культурнай каштоўнасці дапускаецца ўсталяванне некалькіх аднолькавых ахоўных дошак, размяшчэнне якіх ажыццяўляецца на асноўных шляхах наведвання тэрыторыі гэтай комплекснай гісторыка-культурных каштоўнасці.“.

37. У артыкуле 105:

пункт 2 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”2. Для комплексных нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей устанаўліваюцца агульныя зоны аховы.

Для нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, якія размешчаны побач, могуць устанаўлівацца агульныя зоны аховы.

Да зацвярджэння праектаў зон аховы нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей межы ахоўных зон помнікаў археалогіі прымаюцца не менш за пяцьдзесят метраў ад межаў тэрыторыі помнікаў археалогіі, пазначаных у рэестры археалагічных аб'ектаў, які вядзецца ў парадку, устаноўленым пунктамі 1-3 артыкула 125 гэтага Кодэкса.“;

у пункце 3:

пасля слоў ”рэжымы ўтрымання і выкарыстання“ дапоўніць словамі ”тэрыторыі нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці і“;

дапоўніць пункт часткай наступнага зместу:

”Тэрыторыя нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных

каштоўнасцей – тэрыторыя, непасрэдна занятая нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасцю (ці яе часткамі) і (або) звязаная з ёй гістарычна і функцыянальна.“;

дапоўніць артыкул пунктам 3¹ наступнага зместу:

”3¹. Склад і парадак распрацоўкі праектаў зон аховы нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей устанаўліваецца Міністэрствам культуры.

Міністэрства культуры не пазней пятнаццаці каляндарных дзён з дня афіцыйнага апублікавання пастановы аб зацверджанні адпаведнага праекта зон аховы інфармуе арганізацыі, якія знаходзяцца ў падпарадкаванні Дзяржаўнага камітэту па маёмасці Рэспублікі Беларусь, і імі ўпаўнаважаныя на стварэнне і вядзенне зямельна-інфармацыйнай сістэмы.“;

пункт 4 пасля слоў ”яе навакольнаму асяроддзю“ дапоўніць словамі ”(уключаючы навакольную гістарычную забудову, якая падлягае захаванню)“.

38. Артыкул 109 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”Артыкул 109. Змяненне матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей

1. Пры ажыццяўленні дзейнасці на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях (у тым ліку пры правядзенні рамонтна-рэстаўрацыйных і (або) іншых работ), якая можа аказваць уздзеянне на нерухомыя матэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці, не дапускаецца змяненне гісторыка-культурных каштоўнасцей, за выключэннем навукова-абгрунтаваных змяненняў, якія пацверджаны матэрыяламі навукова-даследчых работ і не вядуць да страты існуючых (у тым ліку пазнейшых гістарычна значных напластаванняў) гістарычных элементаў, фрагментаў і частак, а таксама аб’ёмна-прасторавых рашэнняў, гістарычнай планіроўкі.

Навукова-абгрунтаванымі змяненнямі з’яўляюцца рашэнні, якія пацверджаны матэрыяламі навукова-даследчых работ.

2. Заклучэнне аб прызнанні змяненняў нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, прадугледжаных навукова-праектнай дакументацыяй, навукова абгрунтаванымі або навукова не абгрунтаванымі прымаецца Радай на падставе матэрыялаў навукова-даследчых работ у выпадках, прадугледжаных у пунктах 2 і 3 артыкула 119 гэтага Кодэкса.“.

39. У пункце 3 артыкула 110:

з часткі другой словы ”, як правіла,“ выключыць;

з часткі трэцяй словы “, які плануецца размясціць” выключыць.

40. У пункце 2 артыкула 113 словы ”на падставе матэрыялаў“

замяніць словамі ”ў поўнай адпаведнасці з матэрыяламі“.

41. Артыкул 114 выкласці у наступнай рэдакцыі:

“Артыкул 114. Рамонтна-рэстаўрацыйныя і іншыя работы, якія выконваюцца на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях

1. Да рамонтна-рэстаўрацыйных работ, якія выконваюцца на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, адносяцца:

1.1. аднаўленне - сукупнасць работ і мерапрыемстваў, якія выконваюцца на падставе навукова-даследчых, вышукальных, праектных і іншых работ, накіраваных на навукова абгрунтаванае поўнае або частковае паўторнае стварэнне матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей (для нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей - абавязкова на месцы іх ранейшага знаходжання);

1.2. дапаўненне - сукупнасць работ і мерапрыемстваў якія выконваюцца на падставе навукова-даследчых, вышукальных, праектных і іншых работ па ўзвядзенні ў месцах страты на тэрыторыі комплексных нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей капітальных пабудоў (будынкаў, збудаванняў) і іншых аб'ектаў паводле спецыяльна распрацаваных праектаў рэгенерацыі гэтых гісторыка-культурных каштоўнасцей з захаваннем аб'ёмна-прасторавай структуры;

1.3. добраўпарадкаванне нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці – сукупнасць работ і мерапрыемстваў, якія выконваюцца на падставе навукова-даследчых, вышукальных, праектных і іншых работ, накіраваных на захаванне існуючых каштоўных элементаў (у тым ліку планіровачных) тэрыторыі нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці ці яе часткі і (або) іх аднаўлення на падставе матэрыялаў навукова-даследчых работ;

1.4. кансервацыя - сукупнасць работ і мерапрыемстваў, якія выконваюцца на падставе навукова-даследчых, вышукальных, праектных і іншых работ па часовым або доўгатэрміновым забеспячэнні захаванасці тэхнічнага стану матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, у тым ліку супрацьаварыйныя работы, з прымяненнем адпаведных метадаў, якія дазваляюць прадухіліць яго далейшае пагаршэнне і ствараюць умовы для экспанавання закансервавальных матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей;

1.5. перамяшчэнне - сукупнасць работ і мерапрыемстваў, якія выконваюцца на падставе навукова-даследчых, вышукальных, праектных і іншых работ па перамяшчэнні нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і іх аднаўленні на новым месцы (у адпаведнасці з пунктам 2 артыкула 104 гэтага Кодэкса);

1.6. рамонт - сукупнасць работ і мерапрыемстваў, якія выконваюцца на падставе навукова-даследчых, вышукальных, праектных і іншых работ па аднаўленні страчаных у працэсе эксплуатацыі і (або) паляпшэнні канструкцыйных, інжынерных, тэхнічных, эстэтычных якасцей нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей з улікам выкарыстання метадык і матэрыялаў, адпаведных гістарычным;

1.7. рэгенерацыя - сукупнасць работ і мерапрыемстваў, якія выконваюцца на падставе навукова-даследчых, вышукальных, праектных і іншых работ па аднаўленні цэласнасці і агульнага кампазіцыйнага рашэння матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і (або) гістарычнага характару размяшчэння нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей у навакольным асяроддзі;

1.8. прыстасаванне - сукупнасць работ і мерапрыемстваў, якія выконваюцца на падставе навукова-даследчых, вышукальных, праектных і іншых работ па адаптацыі матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей да патрэбнасцей і асаблівасцей сучаснага тэхнічнага ўтрымання без дапушчэння страты імі адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных, архітэктурных, канструктыўных і аб'ёмна-прасторавых вартасцей;

1.9. рэканструкцыя нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці, яе часткі і (або) элементаў - сукупнасць работ і мерапрыемстваў, якія выконваюцца на падставе навукова-даследчых, вышукальных, праектных і іншых работ, накіраваных на прыстасаванне і (або) выкарыстанне нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці, яе часткі і (або) элементаў з улікам сучасных патрэб без змянення аб'ёмна-прасторавых рашэнняў, без дапушчэння страты імі адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных, архітэктурных, канструктыўных вартасцей;

1.10. рэстаўрацыя – сукупнасць работ і мерапрыемстваў, якія выконваюцца на падставе навукова-даследчых, вышукальных, праектных і іншых работ і праводзяцца ў мэтах выяўлення, захавання і (або) аднаўлення адметных духоўных, мастацкіх, і (або) дакументальных, архітэктурных, канструктыўных вартасцей матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей без страты існуючых каштоўных гістарычных элементаў.

2. Работы па бягучым рамонце матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей павінны выконвацца пры ажыццяўленні аўтарскага нагляду ў парадку, прадугледжаным часткай другой пункта 1 артыкула 116 гэтага Кодэкса на падставе праграмы работ, распрацаванай у парадку, прадугледжаным пунктам 1 артыкула 118 гэтага Кодэкса з улікам выкарыстання метадык і матэрыялаў, адпаведных гістарычным.

3. На нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях

могуць выконвацца іншыя работы, накіраваныя на забеспячэнне належнага ўтрымання і выкарыстання матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, іх санітарнага стану, якія не парушаюць іх цэласнасці і агульнага кампазіцыйнага рашэння, не закранаюць фасады, гістарычныя інтэр'еры, апорныя канструкцыі (капітальныя сцены, скляпенні, перакрыцці, падмуркі), адметныя духоўныя, мастацкія, і (або) дакументальныя, архітэктурныя, канструктыўныя вартасці гісторыка-культурнай каштоўнасці і (або) гістарычнага характару размяшчэння нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей у навакольным асяроддзі.

4. Пры выкананні рамонтна-рэстаўрацыйных і іншых работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці прызнаецца прыярытэт аховы гісторыка-культурнай спадчыны.“.

42. Артыкул 116 выкласці у наступнай рэдакцыі:

”Артыкул 116. Кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях. Навукова-метадычнае кіраўніцтва і аўтарскі нагляд пры выкананні рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях

1. Кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, навукова-метадычнае кіраўніцтва пры выкананні рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях ажыццяўляюцца грамадзянамі, у тым ліку індывідуальнымі прадпрымальнікамі, якія маюць пасведчанне на кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях.

Аўтарскі нагляд пры выкананні рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях ажыццяўляецца праектнай або навуковай арганізацыяй, у якой працуе грамадзянін, які мае пасведчанне на кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, або індывідуальным прадпрымальнікам, які мае пасведчанне на кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях.

Забараняецца выконваць рамонтна-рэстаўрацыйныя работы на гісторыка-культурных каштоўнасцях без ажыццяўлення аўтарскага

нагляду, прадугледжанага гэтым артыкулам.

2. У перыяд ажыццяўлення кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, навукова-метадычнага кіраўніцтва пры выкананні рамонтна-рэстаўрацыйных работ, аўтарскага нагляду пры выкананні рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях у межах выканання работ замена грамадзяніна, у тым ліку індывідуальнага прадпрымальніка, які ажыццяўляе кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, навукова-метадычнае кіраўніцтва пры выкананні рамотна-рэстаўрацыйных работ, аўтарскі нагляд пры выкананні рамотна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, забараняецца, за выключэннем выпадкаў:

яго пісьмовай адмовы ад выканання сваіх абавязкаў і функцый;

невыканання ім сваіх абавязкаў і функцый;

немагчымасці выканання ім сваіх абавязкаў і функцый з прычыны хваробы, выезду на пастаяннае месца жыхарства за межы Рэспублікі Беларусь, пераходу на работу, выкананне якой не звязана з праектнай і рэстаўрацыйнай дзейнасцю;

іншых устаноўленых заключэннем Рады выпадкаў, калі ён не можа выконваць свае абавязкі і функцыі.“

43. У пункце 13 артыкула 117 словы ”шэсць месяцаў“ замяніць словамі ”два гады“.

44. У артыкуле 118:

у пункце 1:

падпункт 1.2 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”1.2. складаць рэстаўрацыйнае заданне па форме, зацверджанай Міністэрствам культуры;“;

дапоўніць пункт падпунктам 1.8¹ наступнага зместу:

“1.8¹. інфармаваць Міністэрства культуры аб пачатку правядзення рамонтна-рэстаўрацыйных работ на нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці;”;

дапоўніць пункт падпунктамі 11.11¹- 11.11³ наступнага зместу:

”1.11¹. інфармаваць Міністэрства культуры аб адступленнях ад узгодненых праектных рашэнняў або праграмы работ пры выкананні рамонтна-рэстаўрацыйных або іншых работ адпаведна, а таксама ўзнікнення пагрозы фізічнага знішчэння гісторыка-культурнай каштоўнасці і (або) пагаршэння тэхнічнага стану гісторыка-культурных каштоўнасцей, якая ўзнікла ў ходзе выканання работ;

1.11². складаць навукова-рэстаўрацыйныя справаздачы па выніках года і навукова-рэстаўрацыйную справаздачу пасля заканчэння правядзення рамонтна-рэстаўрацыйных работ па форме, зацверджанай Міністэрствам культуры;

1.11³. распрацоўваць праграму работ па бягучым рамонце і накіроўваць яе на разгляд у Міністэрства культуры;“;

дапоўніць артыкул пунктам 3 наступнага зместу:

”3. Грамадзянін, у тым ліку індывідуальны прадпрымальнік, які мае пасведчанне на кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, павінен ажыццяўляць кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі, навукова-метадычнае кіраўніцтва і аўтарскі нагляд пры выкананні рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях і нясе персанальную адказнасць за захаванне адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных, архітэктурных, канструктыўных вартасцей матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці, навуковую абгрунтаванасць праектных рашэнняў і іх рэалізацыю.”.

45. У артыкуле 119:

пункт 1 дапоўніць часткай наступнага зместу:

“Навукова-праектная дакументацыя на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ – узаемааб’янаная праектныя дакументы, распрацаваныя ў адпаведнасці з матэрыяламі навукова-даследчых работ, якія з’яўляюцца абавязковай часткай навукова-праектнай дакументацыі і служаць асновай для распрацоўкі праектных рашэнняў (у тым ліку перадапраектнай дакументацыі) і ажыццяўлення рамонтна-рэстаўрацыйных работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях.”;

з часткі першай пункта 2 словы ”знішчэння нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей або стварэння пагрозы іх знішчэння, прычынення ім шкоды або стварэння пагрозы яе прычынення, пагаршэння іх тэхнічнага стану або стварэння пагрозы яго пагаршэння,“ выключыць.

46. У пункце 2 артыкула 120 словы ”юрыдычным асобам і індывідуальным прадпрымальнікам“ замяніць словамі ”юрыдычным асобам, грамадзянам, у тым ліку індывідуальным прадпрымальнікам“.

47. У частцы другой пункта 4 артыкула 125 слова ”зямельна-кадастравую“ замяніць словам “кадастравую”.

48. Артыкул 129 дапоўніць пунктам 1¹ наступнага зместу:

“1¹. Пры выкананні на помніках археалогіі земляных і меліярацыйных работ, якія не з’яўляюцца рамонтна-рэстаўрацыйнымі

работамі, Нацыянальнай акадэміяй навук Беларусі ў парадку, ёй устаноўленым, прызначаецца адказны за захаванне гісторыка-культурнай каштоўнасці пры ажыццяўленні навукова-метадычнага кіраўніцтва, распрацоўкі мер па ахове помніка археалогіі і археалагічнага нагляду. У гэтым выпадку ўдзел грамадзяніна, у тым ліку індывідуальнага прадпрымальніка, які мае пасведчанне на кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, не патрабуецца.”.

49. Частку другую пункта 2 артыкула 130 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

“Горадабудаўнічыя праекты, якія змяшчаюць звесткі аб археалагічных аб’ектах, у тым ліку помніках археалогіі, падлягаюць узгадненню з Нацыянальнай акадэміяй навук Беларусі, а горадабудаўнічыя праекты, якія змяшчаюць звесткі аб іншых гісторыка-культурных каштоўнасцях, падлягаюць узгадненню з Міністэрствам культуры.”.

50. Артыкул 132 дапоўніць словамі ”, сацыякультурнай дзейнасцю бібліятэкі“.

51. У артыкуле 138:

у пункце 2:

падпункт 2.2 пасля слоў ”па набыцці“ дапоўніць словамі ”, алічбоўцы і забеспячэнні захаванасці бібліятэчных дакументаў“;

падпункт 2.4 пасля слоў ”міжбібліятэчнага абанемента“ дапоўніць словамі ”і дастаўкі дакументаў“;

падпункт 3.4 пункта 3 дапоўніць словамі “і іншых сумесна ствараемых інфармацыйных рэсурсаў (карпаратыўных рэсурсаў)“;

падпункт 3.11 пасля слоў ”па набыцці“ дапоўніць словамі ”, алічбоўцы і забеспячэнні захаванасці бібліятэчных дакументаў“;

дапоўніць пункт падпунктамі 3.11¹ - 3.11³ наступнага зместу:

”3.11¹. каардынуе дзейнасць па фарміраванню і актуалізацыі зводнага электроннага каталога сістэмы сумесна ствараемай (карпаратыўнай) каталагізацыі і вядзенні Нацыянальнай базы даных нарматыўных (аўтарытэтных) запісаў, выконвае кардынацыйнае і метадычнае кіраўніцтва па фарміраванню рэгіянальных зводных электронных каталогаў бібліятэк Беларусі;

3.11². арганізуе выкарыстанне і метадычнае суправаджэнне ўніверсальнай дзесятковай класіфікацыі;

3.11³. стварае ўласныя інфармацыйныя рэсурсы, інфармацыйныя сістэмы;“.

52. 3 падпункта 4.2 пункта 4 артыкула 139 словы ”, Навукова-педагагічная бібліятэка ўстановы ”Галоўны інфармацыйна-аналітычны

цэнтр Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь“ выключыць.

53. У артыкуле 145:

у пункце 4:

частку трэцюю пасля слова ”мікрафотакапіравання“ дапоўніць словам ”, алічбоўкі“;

дапоўніць артыкул пунктам 8 наступнага зместу:

”8. Парадак ўліку, размяшчэння і захавання бібліятэчнага фонду вызначаецца Міністэрствам культуры.“.

54. Пункт 1 артыкула 146 дапоўніць словамі ”і дастаўкі дакументаў“.

55. Пункт 1 артыкула 147 дапоўніць словамі “або передача з бібліятэкі празмерна дублетных (паўторных) і няпрофільных для гэтай бібліятэкі дакументаў другому суб’екту культурнай дзейнасці, установе адукацыі, якая не адносіцца да суб’ектаў культурнай дзейнасці, арганізацыі, якая аказвае сацыяльныя паслугі, або рэлігійнай арганізацыі“.

56. У артыкуле 148:

назву артыкула выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”Артыкул 148. Міжбібліятэчны абанемент і дастаўка дакументаў. Нацыянальная сістэма міжбібліятэчнага абанемента і дастаўкі дакументаў“;

пункт 1 дапоўніць часткай наступнага зместу:

”Дастаўка дакументаў – прадастаўленне карыстальнікам электронных копій дакументаў з выкарыстаннем камунікацыйных і інфармацыйных тэхналогій.“;

пункты 2–4 пасля слоў ”міжбібліятэчнага абанемента“ дапоўніць словамі ”і дастаўкі дакументаў“;

пункт 5 і частку першую пункта 7 пасля слоў ”міжбібліятэчным абанеменце“ дапоўніць словамі ”і дастаўкі дакументаў“;

пункт 6 дапоўніць сказам наступнага зместу: “Пры ажыццяўленні дастаўкі дакументаў бібліятэка забяспечвае захаванне заканадаўства аб аўтарскім праве і сумежных правах.”.

57. У артыкуле 150:

частку першую пункта 1 дапоўніць сказам наступнага зместу: “Карыстальнікі бібліятэкі, якія карыстаюцца паслугамі бібліятэкі праз глабальную камп’ютэрную сетку Інтэрнэт, з’яўляюцца віртуальнымі (адаленымі) карыстальнікамі.“;

у пункце 3:

падпункт 3.3 дапоўніць словамі ”і дастаўкі дакументаў“;

падпункт 3.4 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”3.4. выкарыстання камунікацыйных і інфармацыйных тэхналогій пры ажыццяўленні дастаўкі дакументаў“;

падпункт 4.5 пункта 4 дапоўніць словамі ”і дастаўцы дакументаў“;

з падпункта 11.5 пункта 11 словы “уносіць і” выключыць.

58. У артыкуле 154:

у пункце 2:

у падпункце 2.10 словы ”гісторыка-культурнымі“ замяніць словам ”культурнымі”;

у падпункце 2.11 словы ”гісторыка-культурных“ замяніць словам ”культурных”.

59. У артыкуле 155:

пункт 3 выкласці ў рэдакцыі:

”3. Навукова-дапаможны матэрыял – матэрыял, які пастаянна захоўваецца ў музеі, уключаны ў музейны фонд і набыты ці спецыяльна выраблены для раскрыцця зместу экспазіцыі і замяняе арыгінальны прадмет, або арыгінальны прадмет, які пастаянна захоўваецца ў музеі, уключаны ў музейны фонд і не аднесены да музейных прадметаў па прычыне немагчымасці забеспячэння яго доўгатэрміновага захоўвання ці атрыбуцыйныя характарыстыкі якога, у тым ліку паходжанне, не былі вызначаны ў працэсе камплектавання музейных фондаў.”;

падпункт 7.5 пункта 7 дапоўніць словамі ”, а таксама іх макеты і муляжы”.

60. Пункт 3 артыкула 157 дапоўніць часткай наступнага зместу:

”Рашэнне аб выключэнні навукова-дапаможных матэрыялаў і (або) сыравінных матэрыялаў з музейнага фонду прымаецца кіраўніком музея, які з’яўляецца юрыдычнай асобай, ці кіраўніком юрыдычнай асобы, падраздзяленнем якой з’яўляецца музей, на падставе рашэння фондава-закупачнай камісіі, іншай упаўнаважанай камісіі музея, калі такая камісія створана ў музеі, а ў выпадку адсутнасці фондава-закупачнай камісіі, іншай упаўнаважанай камісіі музея – самастойна.”.

61. Пункт 3 артыкула 159 пасля слоў ”экспертны саветы“ дапоўніць словамі ”і іншыя саветы або камісіі”.

62. Падпункт 4.3 пункта 4 артыкула 161 пасля слоў ”паркавага мастацтва“ дапоўніць словамі ”, дызайна, фатаграфіі”.

63. У артыкуле 164:

падпункт 1.5 пункта 1 выключыць;

падпункт 2.2 пункта 2 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”2.2. абслугоўваць наведвальнікаў музеяў у адпаведнасці з правіламі наведвання музея, якія зацвярджаюцца кіраўніком музея, які з’яўляецца юрыдычнай асобай, або кіраўніком юрыдычнай асобы, падраздзяленнем якой з’яўляецца музей, статутам (палажэннем) музея;”;

у пункце 4:

слова ”(ільготнага)“ замяніць словамі ”або ільготнага”;

слова ”– пастаянна“ замяніць словамі ”прадастаўляюць права

бясплатнага наведвання музея для агляду такіх экспазіцый пастаянна“.

64. У падпункце 2.1 пункта 2 артыкула 165 слова ”мастацтвазнаўчага“ замяніць словам ”мастацкага“.

65. Пункт 5 артыкула 172 дапоўніць часткай наступнага зместу:

”Асаблівасці выкарыстання музейных прадметаў, якія адносяцца да зброі, устанаўліваюцца заканадаўствам аб зброі.“.

66. У артыкуле 176:

пункт 2 дапоўніць сказам наступнага зместу: ”Для вырашэння пытанняў уліку музейных фондаў музеі распрацоўваюць уласныя (унутрымузейныя) інструкцыі аб парадку ўліку, каталагізацыі, навуковай апрацоўцы і захоўвання музейных прадметаў, навукова-дапаможных і сыравінных матэрыялаў.“;

пункт 3 дапоўніць часткай наступнага зместу:

”Не дапускаецца адлюстраванне музейных прадметаў, навукова-дапаможных і сыравінных матэрыялаў, якія пастаянна захоўваюцца ў дзяржаўных музеях, на рахунках бухгалтарскага ўліку юрыдычнай асобы.“;

67. У артыкуле 178:

частку пятую дапоўніць словамі ”, разглядаюцца і зацвярджаюцца на пасяджэнні фондава-закупачнай камісіі або іншай упаўнаважанай камісіі (пры іх наяўнасці). Акт зверкі наяўнасці музейных прадметаў, навукова-дапаможных і сыравінных матэрыялаў з уліковымі дакументамі зацвярджаецца кіраўніком музея, які з’яўляецца юрыдычнай асобай, або кіраўніком юрыдычнай асобы, падраздзяленнем якой з’яўляецца музей.“.

дапоўніць пункт часткай наступнага зместу:

“Асаблівасці зверкі музейных прадметаў, якія адносяцца да зброі, устанаўліваюцца заканадаўствам аб зброі.”;

пункт 9 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

“9. Асаблівасці захоўвання музейных прадметаў, залічаных у культурна-гістарычны фонд Дзяржаўнага фонду каштоўных металаў і каштоўных камянёў Рэспублікі Беларусь, устанаўліваюцца заканадаўствам у сферы дзейнасці з каштоўнымі металамі і каштоўнымі камянямі.

Асаблівасці захоўвання музейных прадметаў, якія адносяцца да зброі, устанаўліваюцца заканадаўствам аб зброі.”.

68. Пункт 3 артыкула 181 пасля слоў ”Асобам, якія атрымліваюць агульную сярэдняю, прафесійна-тэхнічную, сярэдняю спецыяльную, вышэйшую адукацыю“ дапоўніць словамі ”ў дзённай форме атрымання адукацыі“.

69. Артыкул 184 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”Артыкул 184. Стварэнне і адкрыццё пастаянных экспазіцый

1. Стварэнне пастаянных экспазіцый з’яўляецца вынікам навукова-

даследчай дзейнасці музея і адным з асноўных відаў музейнай дзейнасці.

2. Этапамі стварэння пастаяннай экспазіцыі з'яўляюцца:

2.1. распрацоўка навукова-праектнай дакументацыі пастаяннай экспазіцыі, якая складаецца з навуковай канцэпцыі, абгрунтавання асноўнай ідэі, мэт і задач пастаяннай экспазіцыі, вызначэння шляхоў іх увасаблення, тэматычнай структуры пастаяннай экспазіцыі, тэматыка-экспазіцыйнага плана;

2.2. распрацоўка архітэктурна-мастацкага рашэння пастаяннай экспазіцыі;

2.3. мантаж пастаяннай экспазіцыі.

3. Стварэнне пастаяннай экспазіцыі і распрацоўка навукова-праектнай дакументацыі пастаяннай экспазіцыі ажыццяўляюцца рабочай групай. Склад рабочай групы, яе кіраўнік, тэрміны пачатку і заканчэння работы па стварэнні пастаяннай экспазіцыі зацвярджаюцца кіраўніком музея, які з'яўляецца юрыдычнай асобай, або кіраўніком юрыдычнай асобы, падраздзяленнем якой з'яўляецца музей.

4. У музеях з абмежаваным штатам навуковых супрацоўнікаў дапускаецца падрыхтоўка навукова-праектнай дакументацыі пастаяннай экспазіцыі музейнымі работнікамі іншых музеяў або навуковымі работнікамі навуковых устаноў на падставе грамадзянска-прававога дагавора.

5. Навуковая канцэпцыя і тэматычная структура пастаяннай экспазіцыі абмяркоўваюцца на навукова-метадычным або вучоным савеце музея і дасылаюцца на рэцэнзаванне:

дзяржаўнымі музеямі раённага, гарадскога і сельскага падпарадкавання – у дзяржаўны музей абласнога падпарадкавання адпаведнага профілю;

дзяржаўнымі музеямі абласнога (Мінскага гарадскога) падпарадкавання – у дзяржаўны музей рэспубліканскага падпарадкавання адпаведнага профілю;

дзяржаўнымі музеямі рэспубліканскага падпарадкавання – у Міністэрства культуры для разгляду на Рэспубліканскім навукова-метадычным савеце па пытаннях музейнай справы;

дзяржаўнымі музеямі, якія з'яўляюцца падраздзяленнямі юрыдычных асоб, – у дзяржаўны музей абласнога (Мінскага гарадскога) або рэспубліканскага падпарадкавання адпаведнага профілю;

прыватнымі музеямі – у дзяржаўны музей абласнога (Мінскага гарадскога) падпарадкавання адпаведнага профілю.

Рэцэнзаванне праводзіцца не пазней за дваццаць каляндарных дзён з дня атрымання навуковай канцэпцыі і тэматычнай структуры пастаяннай экспазіцыі.

6. Навуковая канцэпцыя і тэматычная структура пастаяннай экспазіцыі не пазней за дваццаць каляндарных дзён з дня атрымання рэцэнзіі зацвярджаюцца кіраўніком музея, які з'яўляецца юрыдычнай

асобай, або кіраўніком юрыдычнай асобы, падраздзяленнем якой з'яўляецца музей.

Рабочая група на падставе зацверджаных навуковай канцэпцыі і тэматычнай структуры распрацоўвае тэматыка-экспазіцыйны план пастаяннай экспазіцыі.

7. Архітэктурна-мастацкае рашэнне пастаяннай экспазіцыі на падставе навукова-праектнай дакументацыі распрацоўваецца прафесійнымі дызайнерамі і мастакамі, якія знаходзяцца ў штаце музея, або адпаведнымі спецыялістамі на падставе грамадзянска-прававога дагавора.

8. Архітэктурна-мастацкае рашэнне пастаяннай экспазіцыі абмяркоўваецца на навукова-метадычным або вучоным савеце музея і дасылаецца на рэцэнзаванне ў парадку, прадугледжаным пунктам 5 гэтага артыкула.

Рэцэнзаванне праводзіцца не пазней за дваццаць календарных дзён з дня атрымання архітэктурна-мастацкага рашэння пастаяннай экспазіцыі.

Архітэктурна-мастацкае рашэнне пастаяннай экспазіцыі не пазней за дваццаць календарных дзён з дня атрымання рэцэнзіі зацвярджаецца кіраўніком музея, які з'яўляецца юрыдычнай асобай, або кіраўніком юрыдычнай асобы, падраздзяленнем якой з'яўляецца музей.

9. Зацверджаная навукова-праектная дакументацыя і архітэктурна-мастацкае рашэнне пастаяннай экспазіцыі з'яўляюцца падставай для заключэння адпаведных дагавораў на мантаж пастаяннай экспазіцыі.

10. Канструктыўныя змяненні ў зацверджаных навукова-праектную дакументацыю і архітэктурна-мастацкае рашэнне пастаяннай экспазіцыі могуць быць унесены па рашэнні кіраўніка музея, які з'яўляецца юрыдычнай асобай, або кіраўніка юрыдычнай асобы, падраздзяленнем якой з'яўляецца музей, толькі пасля атрымання рэцэнзіі ў парадку, прадугледжаным пунктамі 5 гэтага артыкула.

11. Адкрыццё пастаяннай экспазіцыі ажыццяўляецца пасля яе прыёмкі камісіяй, створанай загадам заснавальніка музея, які з'яўляецца юрыдычнай асобай, або кіраўніка юрыдычнай асобы, падраздзяленнем якой з'яўляецца музей.“.

70. У артыкуле 185:

у пункце 2:

у падпункце 2.1 слова ”разгорнутая“ замяніць словам ”пашыраная“;

у падпункце 2.2 словы ”сцэнарый часовай экспазіцыі або разгорнутая“ замяніць словамі ”навуковая канцэпцыя (ці сцэнарый часовай экспазіцыі) або пашыраная“;

пункт 5 пасля слова ”экспазіцыі“ дапоўніць словамі ”, тэрмін экспанавання якой трыццаць календарных дзён і больш,“.

71. У артыкуле 187:

у пункце 2 словы ”народных мастацкіх рамёстваў“ замяніць словамі ”народнага дэкаратыўна-прыкладнога мастацтва“;

з частак першай і другой пункта 4 словы ”народных мастацкіх рамёстваў, іншых юрыдычных асоб,“ выключыць;

пункт 5 выключыць.

72. 3 абзаца шостага артыкула 188 словы ”нарматыўную прававую базу Мытнага саюза і Адзінай эканамічнай прасторы і (або)“ выключыць.

73. У артыкуле 189:

пункт 3 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”3. Майстру народных мастацкіх рамёстваў, вырабы якога створаны ў адпаведнасці з традыцыямі народнага дэкаратыўна-прыкладнога мастацтва, характарызуюцца арганічным увасабленнем калектыўнага мастацкага вопыту беларускага народа, маюць выразныя нацыянальную самабытнасць і мастацкую вартасць, можа быць нададзены статус народнага майстра.“;

у пункце 5:

падпункт 5.1 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”5.1. з’яўляецца носьбітам этнічных традыцый, што ўвасабляюць беларускую нацыянальную ментальнасць, пераемнікам, захавальнікам і прадаўжальнікам традыцый і набыткаў беларускай традыцыйнай культуры, у тым ліку народных мастацкіх рамёстваў;“;

падпункт 5.2 дапоўніць словамі ”, перадае сваё майстэрства маладому пакаленню“;

падпункт 5.4 пасля слоў ”прымае ўдзел у“ дапоўніць словамі ”культурным жыцці рэгіёна,“;

пункт 6 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”6. Статус народнага майстра можа быць нададзены грамадзяніну, які стварае творы мастацкай вартасці інсіднага (наіўнага) выяўленчага, графічнага, дэкаратыўнага, скульптурнага мастацтва, творчасць якога характарызуецца выразнай нацыянальнай самабытнасцю, арганічным увасабленнем калектыўнага мастацкага вопыту беларускага народа.”;

артыкул дапоўніць пунктам б¹ наступнага зместу:

”б¹. Статус народнага майстра надаецца на пэўны перыяд:

тэрмінам на 3 гады – асобам ва ўзросце да 60 год на момант прыняцця рашэння;

бестэрмінова – асобам старэй за 60 год на момант прыняцця рашэння.“;

пункт 9 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”9. Хадайніцтва аб наданні статусу народнага майстра разглядаецца экспертнай камісіяй па народных мастацкіх рамёствах.

Па выніках разгляду хадайніцтва аб наданні статусу народнага

майстра экспертная камісія па народных мастацкіх рамёствах дае заключэнне аб наданні (адмове ў наданні) статусу народнага майстра.

Міністэрствам культуры не пазней за трыццаць каляндарных дзён з дня выдачы заключэння аб наданні статусу народнага майстра прымаецца рашэнне аб наданні статусу народнага майстра і выдаецца пасведчанне народнага майстра па форме, устаноўленай гэтым Міністэрствам.“.

74. У артыкулах 191 і 196 словы ”народных мастацкіх рамёстваў“ замяніць словамі ”народнага дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва“.

75. Артыкул 192 выключыць.

76. У артыкуле 193:

у пункце 1:

словы ”народных мастацкіх рамёстваў, іншых юрыдычных асоб,“ выключыць;

словы ”народных мастацкіх рамёстваў“ замяніць словамі ”народнага дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва“;

з падпунктаў 3.1 і 3.2 пункта 3 словы ”народных мастацкіх рамёстваў, іншых юрыдычных асоб,“ выключыць;

у пункце 4:

з падпунктаў 4.1 – 4.3 пункта 4 словы ”народных мастацкіх рамёстваў, іншых юрыдычных асоб,“ выключыць;

у падпункце 4.6 словы ”народных мастацкіх рамёстваў“ замяніць словамі ”народнага дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва“;

падпункты 4.7 і 4.8 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

“4.7. садзейнічае ў адпаведнасці з заканадаўчымі актамі дзяржаўнай падтрымцы арганізацый, індывідуальных прадпрымальнікаў і рамеснікаў пры вытворчасці імі прадукцыі, якая можа быць аднесена да вырабаў народных мастацкіх рамёстваў;

4.8. аказвае метадычную і экспертную дапамогу арганізацыям, індывідуальным прадпрымальнікам і рамеснікам пры вытворчасці імі прадукцыі, якая можа быць аднесена да вырабаў народных мастацкіх рамёстваў;”.

77. Артыкул 194 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

“Артыкул 194. Падтрымка арганізацый, індывідуальных прадпрымальнікаў і рамеснікаў пры вытворчасці імі прадукцыі, якая можа быць аднесена да вырабаў народных мастацкіх рамёстваў

1. Падтрымка арганізацый, індывідуальных прадпрымальнікаў і рамеснікаў пры вытворчасці імі прадукцыі, якая можа быць аднесена да вырабаў народных мастацкіх рамёстваў, ажыццяўляецца дзяржаўнымі органамі для забеспячэння магчымасцей выканання ўказанымі асобамі творчых і (або) вытворчых задач.

2. Падтрымка арганізацый, індывідуальных прадпрымальнікаў і рамеснікаў пры вытворчасці імі прадукцыі, якая можа быць аднесена да вырабаў народных мастацкіх рамёстваў, ажыццяўляецца шляхам:

2.1. стварэння ўмоў для выкарыстання імі фінансавых, матэрыяльна-тэхнічных і інфармацыйных рэсурсаў, а таксама навукова-тэхнічных распрацовак і традыцыйных тэхналогій вытворчасці вырабаў народных мастацкіх рамёстваў;

2.2. садзейнічання іх знешнеэканамічнай і іншай звязанай з ёю дзейнасці, уключаючы пашырэнне і развіццё гандлёвых, навукова-тэхнічных, вытворчых і інфармацыйных сувязей, удзел у міжнародных выстаўках і кірмашах;

2.3. арганізацыі падрыхтоўкі, перападрыхтоўкі і павышэння кваліфікацыі іх кадраў.

3. Дзяржаўныя органы распрацоўваюць і ажыццяўляюць комплекс мерапрыемстваў па садзейнічанні ў забеспячэнні арганізацый, індывідуальных прадпрымальнікаў і рамеснікаў абсталяваннем і сучаснымі тэхналогіямі для падрыхтоўчых працэсаў і арганізацыі вытворчасці прадукцыі, якая можа быць аднесена да вырабаў народных мастацкіх рамёстваў.

4. У мэтах садзейнічання развіццю вытворчасці вырабаў народных мастацкіх рамёстваў дзяржаўныя органы ў адпаведнасці з актамі заканадаўства прадастаўляюць арганізацыям, індывідуальным прадпрымальнікам і рамеснікам абсталяванне, вытворчыя і службовыя памяшканні, іншую маёмасць, якая знаходзіцца ў дзяржаўнай уласнасці.”.

78. У пункце 3 артыкула 195:

падпункт 3.6 пасля слоў “і ўдзельнічае” дапоўніць словамі “ў культурным жыцці рэгіёна,”;

у падпункце 3.8 словы ”народных мастацкіх рамёстваў“ замяніць словамі ”народнага дэкаратыўна-прыкладнога мастацтва“.

79. У артыкуле 197:

з пункта 1 словы ”народных мастацкіх рамёстваў, іншыя юрыдычныя асобы“ выключыць;

у пункце 2 словы ”народных мастацкіх рамёстваў“ замяніць словамі ”народнага дэкаратыўна-прыкладнога мастацтва“;

80. У артыкуле 203:

у пункце 1 слова “складаецца” замяніць словамі “вывераным сюжэтам і драматургічнай канструкцыяй, пазначанай мастацкімі вобразамі, і складзены”;

частку чацвёртую пункта 2 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”Фільм у анімацыйнай форме – фільм, які ствараецца маляванымі і (або) аб’ёмнымі аб’ектамі (у тым ліку лялечнымі персанажамі) метадам

пакадравай здымкі або маляваннем кожнага кадра паслядоўных фаз руху з дапамогай кам'ютарнага ці іншага абсталявання з магчымым выкарыстаннем у фільме да 5 працэнтаў элементаў ігравога або неігравога фільма.“.

81. Пункт 9 артыкула 207:

“9. Па выніках класіфікацыі фільма звесткі аб фільме не пазней аднаго каляндарнага дня да першага дня паказу фільма на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь уключаюцца ў Дзяржаўны рэгістр фільмаў.”.

82. У артыкуле 209:

пункт 1 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”1. Культурнае мерапрыемства – мерапрыемства па публічных стварэнні, выкананні, паказе, распаўсюджванні і (або) папулярызацыі, у тым ліку з прымяненнем трансляцыі ў прамым эфіры на тэлебачанні і радыё, у рэжыме рэальнага часу (анлайн) у глабальнай камп'ютэрнай сетцы Інтэрнэт, вынікаў творчай дзейнасці, а таксама па публічным паказе (паказе), распаўсюджванні і (або) папулярызацыі культурных каштоўнасцей.“;

пункт 2 пасля слова ”акцыя“ дапоўніць словамі ”, арт-маркеты, ярмаркі“;

з часткі першай пункта 5 словы ”і парадак правядзення“ выключыць; дапоўніць артыкул пунктам 7 наступнага зместу:

”7. Мясцовыя выканаўчыя і распарадчыя органы, на тэрыторыі якіх праводзяцца культурна-відовішчныя мерапрыемствы, забяспечваюць выкананне заканадаўства пры правядзенні такіх мерапрыемстваў.“.

83. Падпункт 3.5 пункта 3 артыкула 211 пасля слова ”заявачнага“ дапоўніць словам ”(арганізацыйнага)“.

84. У артыкуле 213:

частку першую пункта 4 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”4. Беларускія выканаўцы – грамадзяне Рэспублікі Беларусь, замежныя грамадзяне або асобы без грамадзянства, якія пастаянна пражываюць ў Рэспубліцы Беларусь, замежныя грамадзяне або асобы без грамадзянства, якім прадстаўлены статус бежанца або прытулак у Рэспубліцы Беларусь, і якія з'яўляюцца асобнымі выканаўцамі, а таксама калектывы мастацкай творчасці, у склад якіх уваходзяць толькі грамадзяне Рэспублікі Беларусь, замежныя грамадзяне або асобы без грамадзянства, якія пастаянна пражываюць ў Рэспубліцы Беларусь, замежныя грамадзяне або асобы без грамадзянства, якім прадстаўлены статус бежанца або прытулак у Рэспубліцы Беларусь.“;

пункт 7 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”7. Патрабаванні гэтага артыкула, а таксама артыкулаў 214 - 217 гэтага Кодэкса не распаўсюджваюцца на культурна-відовішчныя

мерапрыемствы, якія праводзяцца юрыдычнымі асобамі, грамадзянамі, у тым ліку індывідуальнымі прадпрымальнікамі, для работнікаў юрыдычнай асобы, якая з'яўляецца арганізатарам культурнага мерапрыемства, або па заказе іншай юрыдычнай асобы для работнікаў гэтай юрыдычнай асобы, або па заказе грамадзяніна для яго членаў сям'і, блізкіх родных, сваякой з нагоды дзяржаўнага, прафесійнага, сямейнага, іншага свята для ўласных патрэб без атрымання прыбытку (даходу) з удзелам запрошаных выканаўцаў.”.

85. У артыкуле 214:

пункт 1 дапоўніць часткай наступнага зместу:

”У выпадку, калі культурна-відовішчнае мерапрыемства мае двух ці больш арганізатараў, аднаму з якіх у адпаведнасці з дадзеным Кодэксам і (або) іншымі актамі заканадаўства не патрабуецца атрыманне пасведчання на права арганізацыі і правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, іншым арганізатарам таксама не патрабуецца атрыманне пасведчання на права арганізацыі і правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь.“;

у пункце 4:

у падпункце 4.2:

пасля слоў ”дзяржаўна-ўладныя паўнамоцтвы ў сферы культуры“ дапоўніць словамі ”, дзяржаўныя арганізацыі культуры“;

словы ”, установа ”Беларуская дзяржаўная ордэна Працоўнага Чырвонага Сцяга філармонія“, ”, абласныя філармоніі, дзяржаўная ўстанова ”Мінскканцэрт“ выключыць;

у падпункце 4.3:

абзац першы пасля слова ”выканаўцаў“ дапоўніць словамі ”і калектываў мастацкай творчасці“;

абзац другі выключыць;

у пункце 5 словы ”трэцім і пятым“ замяніць словамі ”другім і чацвертым“.

86. Падпункт 1.5 пункта 1 артыкула 215 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”1.5. парушэнне тэрмінаў вяртання грамадзянам або юрыдычным асобам кошту ўваходнага білета, нявыплата або выплата не ў поўным памеры пры вяртанні ўваходнага білета яго кошту ў выпадку адмены, змянення аб'яўленых часу (тэрмінаў) і (або) месца правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства, замены яго іншым, змянення складу ўдзельнікаў культурна-відовішчнага мерапрыемства (два разы і болей на працягу каляндарнага года), ануляванне раней выдадзенага пасведчання на права арганізацыі і правядзення культурна-відовішчнага

мерапрыемства па прычыне прадстаўлення арганізатарам мерапрыемства дакументаў і (або) звестак, якія не адпавядаюць патрабаванням гэтага Кодэкса, іншых актаў заканадаўства, у тым ліку падложных, паддробленых або несапраўдных дакументаў;“.

87. Дапоўніць главу 22 артыкулам 215¹ і падрадкавай заўвагай да артыкула 215¹ наступнага зместу:

”Артыкул 215¹. Дзеянне пасведчання на права арганізацыі і правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь пры наступленні форс-мажорных абставін*

У выпадку наступлення форс-мажорных абставін, якія робяць немагчымым правядзенне культурна-відовішчнага мерапрыемства ў тэрміны, пазначаныя ў пасведчанні на права арганізацыі і правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, тэрміны дзеяння і ўмовы пасведчання могуць быць працягнуты структурным падраздзяленнем мясцовага выканаўчага і распарадчага органа абласнога тэрытарыяльнага ўзроўню, якое ажыццяўляе дзяржаўна-ўладныя паўнамоцтвы ў сферы культуры, якім было выдадзена названае пасведчанне, да моманту знікнення форс-мажорных абставін і магчычымасці выканання арганізатарам мерапрыемства абавязацельстваў па арганізацыі і правядзенні культурна-відовішчнага мерапрыемства.

Пасля ўнясення змяненняў і (або) дапаўненняў у пасведчанне на права арганізацыі і правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь раней выданае пасведчанне вяртаецца структурнаму падраздзяленню мясцовага выканаўчага і распарадчага органа абласнога тэрытарыяльнага ўзроўню, якое ажыццяўляе дзяржаўна-ўладныя паўнамоцтвы ў сферы культуры, якім было выдадзена названае пасведчанне, і не захоўваецца.

У выпадку, калі ў выніку форс-мажорных абставін правядзенне культурна-відовішчнага мерапрыемства робіцца немагчымым, структурнае падраздзяленне мясцовага выканаўчага і распарадчага органа абласнога тэрытарыяльнага ўзроўню, якое ажыццяўляе дзяржаўна-ўладныя паўнамоцтвы ў сферы культуры, якое выдала пасведчанне на права арганізацыі і правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, на падставе заявы арганізатара мерапрыемства прызнае выдадзенае пасведчанне несапраўдным.

*Пад форс-мажорнымі абставінамі ў гэтым Кодэксе разумеюцца ваенныя рызыкі, увядзенне рэжыму надзвычайнага становішча, стыхійныя бедствы, прыродныя ці тэхнагенныя катастрофы, тэрарыстычныя акты ці існаванне пагрозы тэрарыстычных актаў, эпідэміі, эпідэміі і (або) звязаныя з імі забароны ці абмежавання, закрыццё дзяржаўных межаў.

88. У артыкуле 216:

падпункт 2.5 пункта 2 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”2.5. спыніць культурна-відовішчнае мерапрыемства па ўласнай ініцыятыве або па патрабаванні ўласніка сцэнічнай пляцоўкі, прадстаўніка мясцовага выканаўчага ці распарадчага органа, на тэрыторыі якога праводзіцца культурна-відовішчнае мерапрыемства і якое забяспечвае выкананне заканадаўства пры правядзенні гэтага мерапрыемства, у наступных выпадках:

ўзнікненне небяспекі для жыцця і здароўя грамадзян, а таксама аварыйнай сітуацыі на сцэнічнай пляцоўцы, на якой праводзіцца культурна-відовішчнае мерапрыемства;

супярэчнасці зместу культурна-відовішчнага мерапрыемства агульнапрынятым нормам грамадскай маралі і маральнасці, у тым ліку прапаганда парнаграфіі, гвалту і жорсткасці, нацыянальнай і рэлігійнай нецярпімасці, тэрарызму і іншых праяваў экстрэмізму. ўжывання тытуню, алкагольных напояў і піва, а таксама іншых шкодных звычак;

прычынення шкоды маёмасці юрыдычных асоб, грамадзян, у тым ліку індывідуальных прадпрыемальнікаў; “;

пункт 6 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”6. Арганізатар культурна-відовішчнага мерапрыемства мае права адмовіцца ад правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства па прычынах смерці ці хваробы удзельніка калектыву мастацкай творчасці або асобнага выканаўца, які прымае ўдзел у культурна-відовішчным мерапрыемстве, адмовы удзельніка калектыву мастацкай творчасці або асобнага выканаўцы ад удзелу ў культурна-відовішчным мерапрыемстве, немагчымасці прыбыцця калектыву мастацкай творчасці або асобнага выканаўца да месца правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства без магчымасці яго замены іншым калектывам мастацкай творчасці або асобным выканаўцам, эканамічнай немэтазгоднасці* правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства, анулявання пасведчання на права арганізацыі і правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь ва ўстаноўленым гэтым Кодэксам і іншымі актамі заканадаўства парадку, атрымання заключэння кантрольных і наглядных органаў Рэспублікі Беларусь аб неадпаведнасці сцэнічнай пляцоўцы, дзе плануецца правядзенне культурна-відовішчнага мерапрыемства, і (або) элементаў мастацкага афармлення, абсталявання, якія выкарыстоўваюцца пры правядзенні культурна-відовішчнага мерапрыемства, патрабаванням заканадаўства Рэспублікі Беларусь, а таксама ў іншых выпадках, якія робяць немагчымым правядзенне культурна-відовішчнага мерапрыемства.“;

дапоўніць артыкул падрадкавай заўвагай наступнага зместу:

”

*Для мэт дадзенага артыкула пад эканамічнай немэтазгоднасцю правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства разумеецца сітуацыя, калі прыбытак ад рэалізацыі білетаў на гэта мерапрыемства не пакрывае бягучыя выдаткі, звязаныя з правядзеннем мерапрыемства (за выключэннем выдаткаў на зароботную плату і ўзносы на сацыяльнае страхаванне), або запаўняльнасць сцэнічнай пляцоўцы складае менш 15 працэнтаў ад яго камерцыйнай ёмістасці.“.

89. У артыкуле 217:

у пункце 5:

слова ”кампенсуецца“ замяніць словам ”вяртаецца“;

дапоўніць пункт словамі ”(без уліку камісійнага збору электронных білетных апэратараў*, камісійнага збору за браніраванне ўваходнага білета і іншых выдаткаў, якія не ўваходзяць у кошт уваходнага білета)“;

у падпункце 6.2 пункта 6:

словы ”графшавую кампенсацыю кошту“ замяніць словам ”кошт“;

дапоўніць падпункт словамі ”(без уліку камісійнага збору электронных білетных апэратараў*, камісійнага збору за браніраванне ўваходнага білета і іншых выдаткаў, якія не ўваходзяць у кошт уваходнага білета)“;

пункт 7 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”7. У выпадках вяртання ўваходных білетаў, якія прадугледжаны ў падпункце 6.2 пункта 6 гэтага артыкула, грамадзянін, юрыдычная асоба маюць права звярнуцца да арганізатара культурна-відовішчнага мерапрыемства з заявай аб вяртанні кошту ўваходнага білета не пазней даты правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства.

У выпадку наступлення форс-мажорных абставін грамадзянін, юрыдычная асоба маюць права звярнуцца да арганізатара культурна-відовішчнага мерапрыемства з заявай аб вяртанні кошту ўваходнага білета не пазней за трыццаць календарных дзён з моманту, калі форс-мажорныя абставіны адпалі.

Арганізатар культурна-відовішчнага мерапрыемства ў выпадках вяртання ўваходных білетаў, якія прадугледжаны пунктам 6 гэтага артыкула, абавязаны вярнуць грамадзяніну, юрыдычнай асобе кошт уваходнага білета не пазней за трыццаць календарных дзён з дня падачы заявы аб вяртанні кошту ўваходнага білета, а ў выпадку наступлення форс-мажорных абставін – не пазней за шасцьдзесят календарных дзён з дня падачы заявы аб вяртанні кошту ўваходнага білета.

Вяртанне кошту ўваходнага білета, набытага па безнаяўным разліку, ажыццяўляецца, як правіла, на банкаўскі рахунак грамадзяніна або юрыдычнай асобы.“;

дапоўніць артыкул падрадкавай заўвагай наступнага зместу:

”Пад электронным білетным апэратарам у пунктах 5 і 6 гэтага артыкула зразумеецца юрыдычная асоба, заснаваная ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь, якая рэалізуе электронныя білеты на культурныя мерапрыемствы з выкарыстаннем сетак электрасувязі, у тым ліку глабальнай камп’ютарнай сеткі Інтэрнэт.“.

90. У артыкуле 220:

частку першую пункта 1 дапоўніць словамі ”, дызайне, архітэтуры, фатаграфіі“;

пункт 2 дапоўніць часткай наступнага зместу:

”У рамках свята могуць праводзіцца канцэрты, конкурсы, выстаўкі, паказы і іншыя культурныя мерапрыемствы, пералік якіх прадугледжваецца ў праграме правядзення свята.“.

91. Артыкул 236 дапоўніць пунктамі 5 і 6 наступнага зместу:

”5. Колькасць удзельнікаў клубнага фарміравання павінна адпавядаць жанраваму накірунку, формам і характару творчай дзейнасці пры фарміраванні рэпертуару, выкананні твораў мастацтва, вырашэнні мастацкіх задач, правядзенні вучэбна-творчай, рэпетыцыйнай, канцэртнай і выставачнай дзейнасці, садзейнічаць творчаму развіццю клубнага фарміравання.

Колькасць удзельнікаў клубнага фарміравання па такім відзе як гурток або аматарскае аб’яднанне (клуб па інтарэсах), які ажыццяўляе сваю дзейнасць у сельскіх населеных пунктах, павінна быць не менш за 5 чалавек, у іншых населеных пунктах – не менш за 10 чалавек.

6. Перыядычнасць і працягласць заняткаў у клубным фарміраванні вызначаецца самастойна кіраўніком клубнага фарміравання і зацвярджаецца кіраўніком арганізацыі, на базе якой існуе клубнае фарміраванне.“.

Артыкул 2. Внести в Налоговый кодекс Республики Беларусь от 19 декабря 2002 г. следующие изменения:

1. Абзац второй подпункта 1.9 пункта 1 статьи 118 изложить в следующей редакции:

”культурных ценностей, включенных в единый перечень товаров, к которым применяются меры нетарифного регулирования в торговле с третьими странами, предусмотренный международным договором Республики Беларусь, составляющим право Евразийского экономического союза (далее – культурные ценности);“.

2. Из подпункта 1.42 пункта 1 статьи 284, пунктов 79 и 80 приложения 22 к Кодексу слова ”Министерства культуры Республики Беларусь“ исключить.

3. Подпункт 10.30 пункта 10 статьи 285 изложить в следующей редакции:

”10.30. организатор культурно-зрелищного мероприятия с участием только белорусских исполнителей за выдачу удостоверения на право организации и проведения культурно-зрелищного мероприятия на территории Республики Беларусь;“.

4. Пункт 2 статьи 292 дополнить подпунктом 2.7¹ следующего содержания:

”2.7¹. удостоверение на право организации и проведения культурно-зрелищного мероприятия на территории Республики Беларусь, за выдачу которого уплачена государственная пошлина, признано структурным подразделением местного исполнительного и распорядительного органа областного территориального уровня, осуществляющим государственно-властные полномочия в сфере культуры, недействительным;“.

Артыкул 3. Гэты Закон уступае ў сілу ў наступным парадку:

артыкулы 1 – 2 – праз шэсць месяцаў пасля афіцыйнага апублікавання гэтага Закона;

артыкул 3 – пасля афіцыйнага апублікавання гэтага Закона.

Прэзідэнт
Рэспублікі Беларусь